

Till Anders på 40-årsdagen!

För 40 år sedan hände mycket i vårt land
vid Essingeleden och Esrange klipptes invigningsband.
Viggen-planet visas upp i sitt första exemplar
och "den onde, den gode, den fule" världspremiär har.
I Umeå fick Tage och Birgitta sin förstfödde son
som sedan fick namnen Tage Anders Salomon.

Alla känner vi Anders som lugn och balanserad
det ska mycke till innan han blir indignerad.
Han reta inte upp sig på bagateller
och inte va han nå eljest när han va lit´n heller.
Att börja skolan tyckte han va lite överdrivet
för han hade ju namnet sitt redan skrivet.
A och N var det du kunde skriva då
så det var nog bra att du skola fick gå.

1979 flyttade familjen till Rosvik med barnen de 3
det var under mellandagarna och julgranen den va me.
Anders var nu en tonårskille
och gjorde lite mer som han ville.
Alla killar ju blir ju för mopeder svag
och Anders var förstås inget undantag.
Trimmat var ju ett måste så klart
moppar är ju inget kul utan fart.
I Rosvik han en gång var ute och körde
och Tage som promenerade, något underligt hörde.
Nu kom han blåsande förbi alldeles för fort
nåt som han ångra att han hade gjort.
Anders fick lova om bot och bättring
i en månad satt moppen fast med lås och kätting.

Det var den där gruvarbetaren som var så dum
som gjorde att han totalt glömde bort tid och rum.
Halva nätterna med sitt Vic 64 kunde han sitta
säkert till förtret för Tage och Birgitta.

Skogsplantering t.ex. är ju ett krävande arbete
som för Anders första dag blev ett helvete.
På hela dan fick han inte mat i magen
då han tyckte att 1,5 liter CocaCola räcker ju hela dagen.
När han kom hem var han helt väck
så resterande dagar medföljde ordentlig matsäck.

Helena hade införskaffat akvarium med Guppies så rara
och Anders tyckte att han inte sämre skulle vara.
Snart hade även han ett akvarium, fast med ett gäng pirajjor
som blev dyra att mata då dom åt mer än tjugo kajjor.
Helenas fiskar blev färre, kanske nån sjukdom, vad vet jag
men Anders fiskar blev i alla fall fetare för var dag.

Och sen for han och Tobbe till Stockholm nånstans
till Tobbes släkting som visa sig inte fanns.
Dom skulle på Gröna Lund på konsert
men en liten olycka hände där
En förtvivlad Anders ringde hem till mamma
Ja, det är ju så att somliga straffar Gud med detsamma.

Helena har alltid upplevt Anders som lugn och stabil
förutom den gången han stoppa henne med sin bil.
Detta på grund av att hon inte vid stoppskylten stanna
han klev ur bilen och började på henne banna.
Skulle det upprepas skulle han minsann ta fram yxan
Helena blev så rädd att hon höll på att skita i byxan.

För sina kompisar Anders började skryta
om vrålåket han snart skulle till sig byta
Bilen han trånade efter hade nog mer än 4 tändstift
en cool en, med bakhjulsdrift.
Nu skulle han sladda och göra burnouter minsann
och av detta skryt han alla kompisars nyfikenhet vann.
Men det visa sig att det blev inte den Anders om drömde
snarare nåt i bilväg som gud glömde.
Varken burnouter eller sladda blev det med denna bil
då den sakna både hästkrafter, bakhjulsdrift och stil.
Dessutom ett elsysten som man bara blir less
Bilen? Ja, det var en Volvo 480 ES

Förutom alla fordon som går på hjul
tycker Anders att skoter är väldigt kul.
Om att det var mycket snö i Långträsk talade ett ryckte
så vi åker dit, Anders samt polare tyckte.
Väl framme bär det iväg i väldig fart ut över en myr
på djup snö likt kanadapuder dom skotrarna styr.
Det enda trädet på myren ser dom inte som ett hinder
så Anders gasar på för fullt med effektfull 3-cylinder.
Anders tar en sväng och käckt han skotern lutar
möjligen ser han ingenting när snön omkring honom sprutar.
Förvånade ser nu hans båda vänner
hur Anders med skotern upp i björken ränner.
Att ha skotern hängande 3 meter upp är inte kul
för där satt den likt granarnas pynt under jul.
Polarna greppa förstås kameran för att fota denna misär
när Anders högljutt kommendera som en militär
- SKOTERN SKA NED! NUUUU!

En sång som passar bra för Anders när han blir på lyran
det är den där balladen om den kaxiga myran.
Spritén gör honom hämningslös som få
och allt möjligt tokigt hittar han då på.
Vid inflyttningsfesten när Anders blivit lite i hatten
ville han hitta på bus mitt i natten.
Trots att det var 25 grader minus
till pulkbacken han drog med "Änders" och Linus.
En av dom körde in i skogen, den andra till backens slut
och vad ser då Tove när hon tittade ut?
Jo, nakna karlar som står där i snön och skratta
att det var kallt var det ingen av dom som fatta.

Anders är ju duktig på mycket som de flesta vet
men ibland går det lite överstyr med hans självsäkerhet.
I Tärna för nåt år sedan höll Stefan på med ett backe-test
snart kom Anders dit på sin bestialiska järnhäst.
Han retades och kallade lillebror för fjunis eller nåt i den stilen
"det där är ju bara en pulkbacke" sa han med den lea smilen.
Anders styrde sin färd mot en bergvägg som var björkbeklädd
Stefan stod kvar med en klump i halsen och var rädd.
Anders kom förstås inte långt med sin Highmarking
det blev snarare nåt i stil med mountain-treeparking.
Nu var självförtroendet knäckt för han som var så skotervan
så var också stötfångaren på hans röda japan.

När det sen inte är skoterföre där uppe i Tärna
Tar han med sig Dick på fisketur så gärna.
Med fiskespön dom smugit iväg, tyst som katten
för att vandra över Storfjället till lappars vatten.
Ofta är det fina fiskar som dom där får
men snart dom gömmer sig i buskar och snår.
Detta för att inte synas då lapparnas helikoptrar kör bort
Ja, tjuvfiske, det är en spännande sport.

När han ännu var ungtänkar bodde han i en egen lya
som han fick för sig att han skulle förnya.
Att tapetsera är ju ett tråkigt slit
så med pilsner locka han polarna dit.
Men det blev visst fel ordning på pilsner och tapetsera
för dagen efter så kunde Anders konstatera
att kompisarna borde ha hemma stannat
för nu får han tapetsera om lika förbannat.

Anders träffade Tove under midsommarafton 1991
och sen dess har han inte haft det så lätt.

För det är ju tämligen känt
vad fröken Söderlund har för temperament.
Anders liknelse med Wiehes Titanic-låt är ju himla käck
nämligen "Det började som en skakning på nedre däck".

Efter deras första möte Anders ändå till utlandet for
medan Tove gick hemma på Tuna och svor.

Hon trodde att hon aldrig skulle få se honom mera
och Anders satt på Korfu och situationen analysera.

Efter hemkomsten förenades till slut dom två
och snart hade dom flyttat in i gemensam vrå.

Under gemensam stjärnstudie med Linus kom sanningen fram
när dom lagt sig på vägen i grus och makadam.

Att livet var underbart då man känner så här
för nu sa Anders att han var så kär, så kär.

Det var samma kväll som det var surströmmingsfest
men vad man ska äta då vet inte Anders bäst.

Inte bara strömming utan även dillkronor han förtärde
nåt han inte provat sen, kanske en läxa han lärde.

Nu bor han på Hertsön med Tove i ett hus
där dom har det trevligt, myser och tänder ljus.
Det som brunnit där är numera inte bara deras morgonblaska
utan även en av rummets väggar höll på att bli till aska.

Här och där håller han på med sina projekt
både stora och små som han gör utan jäkt.
Marken där han klipper gräs blir större för var da
kanske vore en åkgräsklippare för honom nåt att ha?
Snart ska verandan byggas ut nån kvadrat
Ja, inte har han tummen felplacerad och inte är han lat.
Motor och datorproblem löser han på en kafferast
Ber man honom om hjälp så sitter det aldrig fast.

Ja du Anders, allt tokigt du gjort kan ingen jäkel berätta
inte heller jag, så det får räcka med detta.
Med andra ord så har jag med rimmandet kommit i mål
och alla vi utbringar nu för 40-åringen en SKÅÅÅL.

Vigdis har som vanligt i elfte timmen
med Tove och polarnas hjälp hittat på alla rimmen.